

ΙΧΝΗΛΑΣΙΕΣ ΣΕ ΔΡΟΜΟΥΣ ΨΥΧΗΣ

(2012)

«Εκδόσεις Αδούλωτη Μάνη»

Ποιητική συλλογή

επιλεγμένων ποιημάτων (1997-2011)

Αναγέννηση

Μαύρες σκιές χορεύοντας πετούν
μπαίνουν απ' το ανοιχτό παράθυρο κρυφογελώντας.
Κοροϊδεύοντας σαϊτεύουν την υπομονή σου.

Σε πληγώνουν πονάς. Δεν αντέχεις άλλο να υπομένεις
την αρρώστια της ψυχής και του σώματος!
Αίμα κυλάει, αίμα πολύ, μαύρο, πηχτό.
Δεν έχεις το σθένος να το κοιτάς. Αηδία!
Ρέει άφθονο. Αισθάνεσαι να φεύγει,
να ξεριζώνεται ένα κομμάτι σου....
Σπαράζεις στο κλάμα, σπαρταράς σαν το ψάρι.
Θάνατος. Αργός-αργός ο θάνατος.
Τα δάκρυα φωτιά ενώνονται με το αίμα
και μια πύρινη φλόγα χορεύει μπροστά σου!
Ουρλιάζεις... Θέλεις να ζήσεις, να ξεφύγεις,
να σωθείς από το μαρτύριο που σε τυραννά.
Κυλιέσαι στο πάτωμα.... «Πόσο ακόμα»;;;

Να! κοίταξε!!!, γλυκύτατοι έφθασαν λευκότατοι
άγγελοι χαμογελαστοί στο παραθύρι σου
προσφέροντάς σου αμάραντα πολύχρωμα άνθη.
Άνοιξε την αγκαλιά σου δέξου τα!!!
Είναι απ' το περίσσευμα της αγάπης τους
για το ξεκίνημα της νέας σου ζωής.
Είναι για το αίμα και τα δάκρυα που έρεαν ποτάμια.
Είναι για τον πολύπικρο πόνο, τις ανοιχτές πληγές.
Είναι μυρωδιές ελευθερίας κι ελπίδας.
Είναι το φως που φανερώνεται και φεγγοβολά την αναγέννηση!

Ταξίδι-Προσκύνημα

Ήταν ευλογημένο στ' αλήθεια εκείνο
το θαλασσινό ταξίδι-προσκύνημα στο ερημονήσι.
Ένα ταξίδι ήρεμο με ολόφωτο γαλάζιο ουρανό
τις χρυσοκίτρινες αχτίδες του ήλιου
να εισχωρούν στα ατάραχα χιλιοτραγουδισμένα θαλασσινά
αυτά νερά που μας οδηγούσαν πρώρα στον προορισμό.

Ένα νησάκι στο Αιγαίο - κουκίδα στο χάρτη-
χαμένο, μα όχι στην καρδιά μας!
Με εκατοντάδες γλάρους τραγουδιστές να μας καλωσορίζουν,
ένα μαρμάρينو σταυρό να μας θυμίζει Γολγοθά.

Πατήσαμε τα πόδια μας, ασπαστήκαμε πέτρα και χώμα,
στήσαμε τη γαλανόλευκη ελληνική να κυματίζει
περήφανη και δυνατή όλο ομορφιά και χάρη....

Δίπλα της σε φυσικό προσκυνητάρι, εικόνες του Χριστού,
της Παναγιάς μητέρας του, Αγίων και Οσίων, αφήσαμε ευλαβικά.
Για να προστατεύουν το νησί από εχθρών επιβουλή
και σχέδια ανόμων.

Για να μείνει σε μας ακοίμητη η θύμηση, ζωντανή και δοξασμένη
από αυτή την άγωνα τη γη, τη ματωμένη!

Επιθυμία

Τ' απάτητα τα όρη θέλω ν' ανεβώ,
τις ρεματιές, τους λόγγους να διαβώ,
τις θάλασσες της γης ν' αρμενίσω.

Σε εκκλησιά μπρος να σταθώ
κάνοντας το σταυρό μου,
προσκυνητής μέσα να μπω
για το δικό καλό μου.

Ν' ανάψω μέλισσας κερι
και να φωτίσει η ψυχή.
Ω Θείο Φως!
Να προχωρήσω σιωπηλά,
στην Παναγιά να φθάσω
που 'χει αγκαλιά της το Χριστό.

Να σκύψω με ευλάβεια
κατάνυξη μεγάλη
να γονατίσω ύστερα....
Στιγμή η ιερή!!!

Να της ζητήσω αγάπη
αγνή και άδολη
χάρισμα να μου δώσει,
για ν' αγαπώ αληθινά
το κάθε τι σε τούτη τη ζωή.

Και μέσα από την υπέρλαμπρη
τη χάρη της
κα μένα να με σώσει!

Μάτια γλαρά

Μάτια γλαρά ταξιδεύουν
σε καυτές ματιές πλανεύτρες.
Χαμόγελα καλέσματα σαν καΐκια
που φιλούν τα μαγεμένα κύματα.

Ο ήλιος και η θάλασσα
μας προσκαλούν
και μας προκαλούν
να παραδοθούμε στον έρωτα.

Έναν έρωτα παιχνιδιάρη
τολμηρό που τρυπώνει πονηρά
και στοχεύει τα βέλη του
στο κέντρο της καρδιάς μας.

Φτερουγίσματα δροσερής αύρας
ανάσες γοργόπνοες,
ανατριχίλες ζωηρές
μουδιάσματα ηδονικά....

Ίδιος σεισμός στα έγκατα της γης!
Έντονες στιγμές ακαταμάχητης έλξης
εύλωπτες ματιές υπερκόσμιας λάμψης!

Σκιά

Κλείνεις την πόρτα
πίσω και φεύγεις.
Νυχοπατώντας περπατάς
ευχόμενος μη σ' αντιληφθούν.

Το κεφάλι σου σκυφτό
το σώμα σου κυρτό
σημάδι της ντροπής σου.

Μια σκιά μέσα στη νύχτα
που μεταμορφώνεται τη μέρα!